

מ"ת (תל אביב) 57006-11-24 - מדינת ישראל נ' תאאר ברקאן

מ"ת (תל-אביב-יפו) 57006-11-24 - מדינת ישראל נ' תאאר ברקאןשלוט תל-אביב-יפו

מ"ת (תל-אביב-יפו) 57006-11-24

מדינת ישראל

נגד

תאאר ברקאן

ע"י ב"כ עו"ד מירב חורי

בית משפט השלוט בתל-אביב-יפו -יפו

[12.12.2024]

לפני כבוד השופט, סגן הנשיאה, רועי פרי

החלטה

1. לפני בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, כאשר אליבא דכתב האישום, מיוחסות לו עבירות של גניבת רכב בצוותא - עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"); פריצה לרכב בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 413 רישא לחוק; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 175 לחוק; נהיגה פוחזת של רכב, עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק; כניסה לישראל שלא כדין, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952; נהיגה ללא רישיון נהיגה (בלתי מורשה), עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א - 1961; נהיגה באור אדום, עבירה לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961; נהיגה ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), תשל"ל - 1970.

למקרא עובדות כתב האישום שהוגש כנגד המשיב, עולה כי ביום 17.11.2024 החנה המתלונן את רכבו מסוג גילי, ברחוב רבינוביץ בחולון.

ביום 18.11.2024, לפנות בוקר, הגיע המשיב למקום ביחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למבקשת ופרצו לרכב

בצוותא חדא, בכך שניפצו את חלון האשנב הקדמי ואת שמשת חלון דלת אחורית.

באותן נסיבות נכנס המשיב לתוך הרכב, תוך שהחל לנהוג ברכב מבלי שיש ברשותו רישיון נהיגה (בלתי מורשה) וללא ביטוח.

בהמשך נהג המשיב את הרכב הגנוב ברחוב הקוממיות בחולון, תוך שנהג בדרך נמהרת שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום חבלה וחלף על פני מספר רמזורים באור אדום.

בהמשך, עת הגיע לרחוב ניסנבוים בבת ים, כרזו שוטרים למשיב לעצור את הרכב, המשיב הסיט את ההגה לכיוון אחד השוטרים בנסיעה מהירה, עד שהשוטר נאלץ לירות שתי יריות לעבר גלגלי הרכב.

בהמשך המשיך המשיב בנהיגתו, עד שהגיע לתחנת דלק היובל, יצא מהרכב והחל במנוסה רגלית, עד שנעצר על-ידי השוטרים בסמוך לבית מגורים בחולון.

2. בישיבת יום 24.11.2024 הסכימה הסנגורית המלומדת לקיומה של תשתית ראייתית לכאורית, ומשכך קמה ועולה עילת מעצר מסוג מסוכנות.

באותה ישיבה ציינה הסנגורית כי מסוכנותו של המשיב אינה ברמה גבוהה ובתוך כך הציעה כי המשיב, הגם שהוא תושב האזור, ללא היתר שהיה בישראל, ישהה במעצר באיזוק בבית סבו בשכונת בית חנינא בירושלים. ב"כ המבקשת התנגדה לבקשה ועתרה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

בית המשפט (כבוד השופט בני דורון) האריך את מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת ובתוך כך ציין כי בקשתה של ההגנה הינה בקשה מורכבת, ובתוך כך דחה הדיון לטיעוני הצדדים בסוגיה זו, לרבות הצגת פסיקה והזמין ממנהלת האיזוק חוות דעת היתכנות לכתובת המבוקשת.

3. חוות דעת היתכנות מאת מנהלת האיזוק הוגשה לתיק בית המשפט ומצאה את בית סבו של המשיב כמקום ישים להתקנת איזוק אלקטרוני.

4. התובעת המלומדת התנגדה למעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני בתחומי מדינת ישראל וטענה שבית המשפט, בתוך כך למעשה מכשיר את השהיה הבלתי חוקית.

הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות לכאורה ולמסוכנות הרבה הנשקפת מאת המשיב.

הפנתה לפסיקתו של בית המשפט העליון ובין היתר להחלטתו של מ"מ נשיא בית המשפט העליון, כבוד השופט עמית, במסגרת בש"פ 2593/24 פלוני נגד מדינת ישראל (2024), שם נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה מטעמו של קטין שנכנס לישראל שלא כדין והיה מעורב בניסיון גניבת רכב בצוותא חדא והחלטה בדבר מעצרו עד לתום ההליכים נותרה על כנה ובין היתר לאור הסיכון הקיים בכניסה לישראל שלא כדין בזמן מלחמה וביצוע עבירות.

התובעת הפנתה לחוק המעצרים, לסעיף 22ב(3), לפיו לא יוטל מעצר באיזוק אלקטרוני על מי שנאשם, בין היתר, בעבירת שהיה בלתי חוקית בישראל אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו.

התובעת סבורה כי אין בעניינו טעמים מיוחדים או נסיבות הומניטריות להותרת המשיב בישראל וגם לא בתנאים של מעצר באיזוק אלקטרוני.

5. הסנגורית המלומדת עשתה ככל שניתן לטובת המשיב.

הסנגורית לא ביקשה להקל מהמיוחס למשיב ומחומרת המעשים וציינה כי עתירתה למעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני בישראל הולם את חומרת המעשים המיוחסים למשיב ובתוך כך המסוכנות מהם, שאחרת היתה מציעה מעצר בית בישראל.

הסנגורית סבורה כי מתקיימים אותן נסיבות אנושיות וחריגות בעניינו של המשיב לקביעת חלופת מעצר או מעצר באיזוק בישראל, לאור העובדה כי המשיב נשוי ואב לשלושה ילדים קטינים, נעדר כל עבר פלילי וקיימת זיקה לישראל, שכן חלק ממשפחתו מתגוררת בישראל, כך סבו שהוא אזרח ישראלי המתגורר בשכונת בית חנינא בירושלים, אמו וגיסו.

הסנגורית טענה כי בכל תיק ותיק, גם בתיקים של שוהים בלתי חוקיים בישראל וגם אם מיוחסות להם עבירות נוספות, על בית המשפט לשקול חלופת מעצר כמצוות המחוקק, ובתוך כך נמצאה כתובת בישראל למעצר באיזוק אלקטרוני לצד מפקחים, בני משפחתו של המשיב, אזרחי ישראל, יש להורות על כך, שכן תנאים אלה יאיינו את המסוכנות הנטענת ביחס למשיב.

הסנגורית הפנתה לפסיקתו של בית המשפט המחוזי בחיפה אשר לאפשרות מעצר באיזוק בישראל - מ"ת 23684-12-19 מדינת ישראל נגד גרבאן (10.02.20) וכן להחלטותיו של בית המשפט המחוזי בתל אביב, במסגרת עמ"ת 14794-11-24 מדינת ישראל נגד מוכחל (11.11.24); עמ"ת 3034-12-24 מדינת ישראל נגד והדאן (9.12.24).

דיון והכרעה

6. המעשים המיוחסים למשיב לכאורה, אליבא דכתב האישום, מלמדים על מסוכנות ברף הגבוה.

אך בנס לא קופחו חיי אדם, ובתוך כך שוטר משטרת ישראל, בעת האירוע.

המשיב נכנס לישראל, ללא היתר כדון, בזמן מלחמה, בתקופת חירום ובתוך כך חבר לאחר ובצוותא חדא התפרצו לרכבו של המתלונן בחולון, לפנות בוקר, תוך גרימת נזק לרכב וניפוץ חלונות ובהמשך נהג המשיב ברכב ללא רישיון נהיגה (בלתי מורשה כלל) וללא ביטוח.

אם לא די בכך, המשיב נהג ברכוב מרכזי בחולון, בדרך נמהרת שיש בה כדי לסכן חיי אדם, תוך אי ציות למספר רמזורים אותם חלף באור אדום.

בהמשך, עת הגיע לעיר בת ים ושוטרים כרזו לו לעצור, לא שעה להוראות השוטרים ובתוך כך הסיט את הרכב לכיוון שוטר בנסיעה מהירה, עד שהשוטר נאלץ לירות שתי יריות לעבר גלגלי הרכב.

המשיב לא עצר גם לאחר שירו לכיוונו והמשיך בנהיגתו עד לתחנת הדלק היובל, שם יצא מהרכב ונמלט רגלית, עד שהשוטרים תפסוהו בסמוך לבניין מגורים ברחוב יקותיאל בחולון. בתיקנו המסוכנות זועקת לשמייים.

אך לאחרונה אירעו מספר אירועים במחוז תל אביב, במהלכם קופחו חיי אדם של אזרחים תמימים, כפועל יוצא מאירועים של גניבות כלי רכב, הימלטות וגרימת תאונות.

בית המשפט העליון שב וקבע, כי עבירות של גניבת כלי רכב מישראל במטרה להעבירם לשטחי האזור, הינן בבחינת מכת מדינה ויש בה לפגוע בביטחון הציבור - ראו, בין היתר דבריו של מ"מ הנשיא, כבוד השופט עמית מבית המשפט העליון במסגרת בש"פ 2070/11 עבדאללה נגד מדינת ישראל (2011) ודבריו במסגרת בש"פ 45/10 פאדי מסארווה נגד מדינת ישראל (2010), בדבר הקלות הבלתי נסבלת של ביצוע עבירות הרכוש והמסוכנות הטמונה בעבירות אלה.

על פוטנציאל ההתלקחות דובר רבות והמקרה שלפניי מוכיח כי מדובר בפוטנציאל שהתממש, תוך סיכון חייו של שוטר עד כי נאלץ להפעיל את נשקו ולירות לעבר הרכב הגנוב בו נהג המשיב, וגם לאחר מכן המשיב לא שעה לכריזת השוטרים והמשיך בנהיגתו הנמהרת.

7. בעניין עבירת שהיה בלתי חוקית כעבירה בודדת, ההלכה הפסוקה השולטת בכיפה היא הלכת בש"פ 6781/13 קונדוס נגד מדינת ישראל (2013).

על-פי ההלכה הפסוקה, נקבע כי בעבירת שב"ח, כעבירה בודדת, החשש המרכזי הוא חשש להימלטות מאימת הדין וניתן להפיג חשש זה בערביות הולמות, לרבות ערבות צד ג' של אזרחי ישראל אשר ימסור את כתובתו ככתובת למסירת כתבי בי דין למשיב וידאג להתייצבותו לדיוני בית המשפט. עם זאת, כבר בהלכת קונדוס עצמה נקבע כי למצב הביטחוני השפעה על שיקול הדעת המופעל על-ידי בית המשפט, בבחינת שיקולים של מעצר או שחרור.

בעקבות המלחמה שהתרגשה עלינו ביום 07.10.2023, עת החלה מתקפת מחבלים רצחנית מרצועת עזה, אשר כללה רצח וחטיפה של אזרחים ושל כוחות הביטחון לצד מתקפת טילים לשמי המדינה, תקופת החירום והמצב הביטחוני הינו שיקול מהותי וחשוב בין יתר שיקוליו של בית המשפט למעצר או שחרור של תושב האזור שנכנס לישראל שלא כדין ובעיקר במי שנכנס לישראל שלא למטרות עבודה, אלא לפגוע ברכושם של אזרחי ישראל, כדוגמת המשיב שלפניי.

בית המשפט העליון, במסגרת בש"פ 7751/23 קצי אבו עואד נגד מדינת ישראל (2023) קבע כי גם במציאות הביטחונית הנוכחית אין לקבוע כלל קטגורי לפיו לעולם הדין של שוהים בלתי חוקיים יהיה מעצר עד לתום ההליכים. בית המשפט העליון קבע כי יש לבחון כל מקרה לגופו, כפי שמורנו חוק המעצרים.

8. עילת המעצר בתיקנו היא כפולה, עילת מעצר מובנית של חשש להימלטות מאימת הדין בהיותו של המשיב תושב האזור ועילת מעצר מסוג מסוכנות, אותה קבעתי ברף הגבוה, לאור נסיבות ביצוע העבירות לכאורה ובתוך כך גניבת רכב עם אחר בצוותא חדא, פגיעה ברכוש אזרחי מדינת ישראל, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, תוך נהיגה פוחזת ואי ציות לרמזורים אדומים ובתוך כך סיכון שוטר והפרעה לעבודת המשטרה, כאשר המשיב נמלט מהשוטרים ובהמשך אף נמלט רגלית מהרכב.

9. ער אני לפסיקה אליה הפנתה הסנגורית המלומדת, עם זאת סבורני כי המקרה שלפנינו שונה ונסיבותיו חמורות ומלמדות על מסוכנות גבוהה שלא ניתן לאיינה בתנאים המוצעים, כל שכן חוק המעצרים מורה כי לא יוטל מעצר באיזוק אלקטרוני על מי שנאשם בעבירה של שהיה בלתי חוקית בישראל, אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו, וטעמים שכאלה אין - סעיף 22ב(ב)(3) לחוק המעצרים.

אשר לתיק מ"ת 23684-12-19 מדינת ישראל נגד גרבאן (10.02.20), המדובר בהחלטה שניתנה לפני המלחמה, כאשר המצב הביטחוני היה שונה באותם ימים.

אשר להחלטות בית המשפט המחוזי בתל אביב, שם נקבע כי הזרם המרכזי בפסיקה, במקרים בהם מדובר בשווה בלתי חוקי אשר נכנס לישראל ומבצע עבירות רכוש חמורות כגון התפרצות לרכב, גניבת רכב ונהיגה ללא רישיון, מורה ככלל, כי יש להורות על מעצרו של משיבים אלה עד לתום ההליכים.

עם זאת, באותם מקרים דחה בית המשפט המחוזי בתל אביב עררי המדינה על החלטת בית המשפט השלום, לאחר שקבע חלופת מעצר בישראל או ערבויות, לאור נסיבות מיוחדות באותם מקרים.

בעניין זה אפנה להחלטתו של מ"מ נשיא בית המשפט העליון, כבוד השופט עמית במסגרת בש"פ 2593/24 פלוני נגד מדינת ישראל (2024), שם נדחתה הבקשה לרשות ערעור על מעצרו של קטין שיוחס לו, בין היתר, עבירות של שהיה בלתי חוקית בישראל וניסיון לגניבת רכב בצוותא.

בית המשפט העליון עמד, כאמור, על תופעת גניבת כלי הרכב מישראל והעברתם לשטחי האזור, כמכת מדינה והפגיעה בביטחון הציבור לצד המסוכנות הקיימת בהימלטות משוטרים, נהיגה פרועה וללא רישיון והכל בזמן מלחמה. ראו, בין היתר: עמ"ת 73033-11-24 מדינת ישראל נגד חואמדה (3.12.24), שם מדובר היה בשהייה בלתי חוקית בישראל לצד ניסיון גניבת רכב בצוותא חדא ובית המשפט המחוזי בתל אביב קיבל את ערר המדינה והורה על מעצרו של אותו משיב עד לתום ההליכים.

10. בהלכת קונדוס עצמה עמד בית המשפט העליון על הקושי המהותי הקיים בחלופת מעצר בישראל לשוהים בלתי חוקיים.

כבוד השופטת עדנה ארבל קבעה: "כשלעצמי, אני סבורה כי מתן האפשרות לחלופת מעצר בשטח ישראל צריך להיעשות במקרים נדירים ויוצאי דופן, כאשר בית המשפט השתכנע כי קיימת לכאורה מניעה ממשית להחזיר את הנאשם לשטח הרשות הפלסטינאית וכאשר באפשרותו להעמיד חלופה ראויה שתבטיח פיקוח הדוק" - ראו פסקה 15 להלכת קונדוס.

רוצה לומר, בהתאם לפסיקה, קביעת חלופת מעצר בישראל לתושב האזור היא בבחינת חריג ויוצא דופן ובאותם מקרים הומניטריים, כשיש מניעה ממשית להחזרת המשיב לשטחי האזור ובתוך כך שתמונת המסוכנות מאפשרת קיומה של חלופה שכזאת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב קבע בהחלטתו, במסגרת עמ"ת 14794-11-24 מדינת ישראל נגד מוכחל (11/11/24) כי ניתן להיזקק לחלופת מעצר בישראל כמקרה חריג בהינתן שני מצבים, האחד קיומו של שיקול הומניטרי חריג של המשיב והשני, שמשמעות דחיית חלופה בישראל היא הוראה על מעצר מאחורי סורג ובריח. לדידי, גם פסיקה זו אינה יכולה לסייע להגנה בתיקנו, שכן לא מצאתי כל טעם מיוחד כמצוות הפסיקה או קיומו של שיקול הומניטרי, בעניינו של המשיב, המתגורר בשטחי האזור, נשוי ואב לשלושה ילדים קטינים המתגוררים באזור. העובדה כי סבו, אמו וגיסו מתגוררים בישראל אינה מהווה טעם מיוחד או טעם הומניטרי לקביעת חלופה בישראל או מעצרו באיזוק אלקטרוני כאשר המחוקק קבע בחוק המעצרים כי לא יוטל מעצר שכזה על מי שהואשם בעבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל.

לדידי, החלטה בדבר הותרתו של שוה בלתי חוקי בישראל ללא טעם מיוחד או טעם הומניטרי מכשירה את השהייה הבלתי חוקית בישראל על ידי בית המשפט.

ער אני לטיעוני הסנגורית ובתוך כך העובדה כי המשיב נעדר כל עבר פלילי, יחד עם זאת המשיב לא נכנס למטרת עבודה לתחומי מדינת ישראל, מטרת הכניסה היתה לפגוע ברכושו של הציבור, עת חבר לאחר, התפרץ לרכב וגנב אותו.

מעבר לכך, המסוכנות הנטענת וזו שקבעתי ברף גבוה מבחינת עילת המעצר, אינה מאפשרת שחרורו של המשיב, אשר פגע ברכושו של הציבור, נהג ברכב ללא רישיון תוך סיכון, לא שעה להוראת שוטרים, גם שירו לכיוונו, ובהמשך נמלט רגלית מהרכב.

בעניין זה יפים דבריו של בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 1919/22 מקדשי נגד מדינת ישראל (2022): "הצבת מחסום משטרת הפכה למרבה הצער למלאכה שיש סיכון בצדה ... חברה מתוקנת לא יכולה להשלים עם תופעות של נהיגה פראית ובריונית אשר מסכנת את ביטחון הציבור, הנהגים ועוברי הדרך".

11. מכלל הטעמים דלעיל, מצאתי להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. פרוטוקול זה ישמש כצו מעצר.

ניתן היום, י"א כסלו תשפ"ה, 12 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.